

Sygn. akt I C 291/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
-----------------	------------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 stycznia 2021 roku

sprawy z powództwa Skarbu Państwa - (...) w G.

przeciwko K. W.

o zapłatę

o r z e k a

I. Zasądza od pozwanego K. W. na rzecz powoda Skarbu Państwa - (...) (...) Oddziału (...) w G. kwotę 6 416,22 zł (sześć tysięcy czterysta szesnaście złotych 22/100) oraz kwotę 652,03 zł (sześćset pięćdziesiąt dwa złote 03/100) tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 18.06.2019r. do dnia 25.01.2021r. z tym, że zasądzoną należność w łącznej kwocie 7 068,25 zł (siedem tysięcy sześćdziesiąt osiem złotych 25/100) rozkłada na sześć rat płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca, począwszy od lutego 2021 roku, pierwsza rata płatna w wysokości 1 168,25 zł, pozostałe w wysokości 1 180 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Odstępuje od obciążania pozwanego K. W. kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Skarb Państwa – (...) (...) Oddział (...) w G. wytoczył powództwo przeciwko K. W. o zapłatę kwoty 8 644,57 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 18 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 22 lutego 2019 roku pozwany prowadził wycinkę drzew w obrębie ulicy (...) w B.. Korona jednego ze ścinanych drzew spadła na przejeżdżający wojskowy pojazd mechaniczny marki H. (...) o nr rej. (...), będący na wyposażeniu Jednostki Wojskowej nr (...) w B.. W wyniku powyższego, w pojeździe tym uszkodzeniu uległa szyba czołowa, szyba szyberdachu i doszło do pęknięć poszycia dachu. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za szkodę, ani zakresu szkody. Ostatecznie powód wycenił koszt naprawy pojazdu na kwotę 8 644,57 zł i przesłała pozwanemu kosztorys. Pismem z 28 maja 2019 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 3 czerwca 2019 roku, powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 8 644,57 zł w terminie 14 dni. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanym w niniejszej sprawie w dniu 6 czerwca 2020 roku, Sąd Rejonowy w Piszku nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwany K. W. w przepisany terminie wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w części dotyczącej kwoty 3 644,57 zł. Nadto wniósł o rozłożenie zasądzonej należności na raty i zwolnienie go od kosztów sądowych. Pozwany podkreślił, że nigdy nie kwestionował swojej odpowiedzialności za przedmiotową szkodę. Jednak w ocenie pozwanego oszacowany przez powoda koszt naprawy przedmiotowego pojazdu - eksploatowanego w chwili zdarzenia od 22 lat i posiadającego przebieg 205438 km - został rażąco zawyżony i przewyższa całkowitą wartość tego pojazdu.

Pozwany podniósł, że znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Z uwagi na sezon zimowy i brak zleceń, nie osiąga obecnie dochodu z prowadzonej działalności gospodarczej. Ponadto, w dniu 25 października 2019 roku u córki pozwanego rozpoznano autyzm. Z uwagi na wprowadzony stan zagrożenia epidemicznego w Polsce, ograniczony został dostęp do leczenia diagnostycznego z NFZ, w związku z czym pozwany ponosi koszty prywatnego leczenia diagnostycznego córki.

Sąd ustalił, co następuje:

K. W. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Usługi (...) K. W. z siedzibą w P..

W dniu 22 lutego 2019 roku w ramach prowadzonej działalności gospodarczej K. W. przeprowadzał wycinkę drzew w obrębie ulicy (...) w B.. Korona jednego ze ścinanych drzew spadła na przejeżdżający wojskowy pojazd mechaniczny marki H. (...) o nr rej. (...), będący na wyposażeniu Jednostki Wojskowej nr (...) w B..

W oparciu o decyzję Ministra Obrony Narodowej Nr (...) z dnia 21 czerwca 2011 roku, gospodarkę finansową Ośrodka Szkolenia Poligonowego Wojsk Lądowych – O. w B. - funkcjonującego pod nazwą organizacyjną „Jednostka Wojskowa nr (...) w B.” - prowadzi (...) (...) Oddział (...) w G..

Wskutek zdarzenia z 22 lutego 2019 roku w pojeździe marki H. (...) o nr rej. (...) uszkodzeniu uległy: szyba czołowa, szyba szyberdachu i poszycie dachu.

Ostatecznie, (...) (...) Oddział (...) w G. ustalił wysokość szkody powstałej w dniu 22 lutego 2019 roku w pojeździe marki H. (...) o nr rej. (...) na kwotę 8 644,57 zł i pismem z dnia 28 maja 2019 roku wezwał K. W. do zapłaty tej kwoty w terminie 14 dni.

W dniu 3 czerwca 2019 roku wezwanie powyższe zostało doręczone K. W., który zakwestionował wysokość szkody i w związku z tym odmówił zapłaty.

(okoliczności bezsporne)

Koszt naprawy pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...), pozwalający na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody i przy uwzględnieniu średniej stawki 179 zł brutto za roboczogodzinę, wynosi 6 416,22 złotych.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i maszynowej k. 106-116)

K. W. na utrzymaniu ma bezrobotną żonę i małoletnią córkę. U małoletniej w 2019 roku zdiagnozowano autyzm dziecięcy. Z uwagi na wprowadzony w kraju stan zagrożenia epidemicznego, a następnie stan epidemii i ograniczony przez to dostęp do leczenia diagnostycznego w ramach NFZ, pozwany ponosi koszty prywatnego leczenia diagnostycznego córki. Z powodu trwającej epidemii Covid-19, w 2020 roku K. W. nie osiągnął dochodu z prowadzonej działalności gospodarczej, a w okresie od 01.01.2020r. do 31.05.2020r. poniósł straty w wysokości 3 787 zł.

(dowód: oświadczenie pozwanego o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania k. 66-70; dokumentacja medyczna i diagnostyczna córki pozwanego k. 56-61; paragon k. 62)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 415 k.c., kto z winy swojej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Kwestia odpowiedzialności pozwanego za szkodę powstałą w pojeździe marki H. (...) o nr rej. (...) wskutek zdarzenia z dnia 22 lutego 2019 roku oraz kwestia zakresu uszkodzeń, były w niniejszej sprawie bezsporne. Spór koncentrował się na ustaleniu wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Powołany na wniosek strony powodowej biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej i maszynowej, M. P., w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził jednoznacznie, że koszt naprawy pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 22 lutego 2019 roku, pozwalający na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody i przy uwzględnieniu średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych na rynku lokalnym, wynosi 6 416,22 złotych.

Sąd w pełni podzielił opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób zrozumiały na postawione pytanie, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotowa opinia sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną biegłego. Ponadto należy podkreślić, iż opinia ta nie była kwestionowana przez strony sporu.

Wobec powyższego, roszczenie powoda ponad ustaloną przez biegłego kwotę 6 416,22 złotych, podlegało oddaleniu.

Pozwany wniosł o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty.

Zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Uprawnienie z art. 320 k.p.c. przysługuje sądowi w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, spowodowane nieurodzajem czy klęską żywiołową, mogą być jednak także spowodowane działaniem samego dłużnika. Skorzystanie z przysługującego sądowi uprawnienia ma na celu także uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego, tak aby umożliwić mu wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

Przepis art. 320 k.p.c. określa zatem szczególną regułę wyrokowania, dotyczącą przedmiotu orzekania, dającą sądowi możliwość uwzględnienia także interesu pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku, a interesu powoda, przez uniknięcie bezskutecznej egzekucji.

Ochrona, jaką zapewnia dłużnikowi art. 320 k.p.c. wymaga jednak uwzględnienia wszystkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces. Decydując o rozłożeniu zasądzzonego w wyroku świadczenia na raty należy odpowiednio wyważyć interesy obu stron. Rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty jest racjonalne, gdy dłużnik wykaże, że dysponować będzie środkami umożliwiającymi tak zmodyfikowanego obowiązku w sposób odczuwalny ekonomicznie przez wierzyciela.

Rozłożenie na raty może więc mieć miejsce wtedy, gdy w sprawie ustalone zostało, że pozwany będzie w stanie realizować spłatę w ratach, że będzie dysponował środkami dla wykonania zmodyfikowanego obowiązku. Tylko to

bowiem gwarantuje wykonanie wyroku bez wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego, a więc cel, któremu przyświeca regulacja wynikająca z art. 320 k.p.c.

Rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Sąd nie może natomiast odmówić wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie (vide uchwała Sądu Najwyższego z 22 września 1970r., III PZP 11/70, Lex nr 1158).

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, zasądzone na rzecz powoda roszczenie, na mocy art. 320 k.p.c. należało rozłożyć na raty, z uwagi na trudną sytuację materialną i osobistą pozwanego. Nie zastosowanie w tym wypadku przepisu art. 320 k.p.c. mogłoby narazić pozwanego i jego bliskich na niepowetowaną szkodę.

Zauważyć należy, że pozwany wyraża wolę uregulowania swojego zobowiązania, jednakże z uwagi na trudną sytuację rodzinną i finansową, spowodowaną chorobą córki i stanem epidemii w kraju, nie jest w stanie jednorazowo uregulować całości zasądzzonego roszczenia. Zdaniem sądu pozwany aktualnie będzie mógł regulować należności wobec powoda jedynie w razie rozłożenie jej na sześć rat. Aktualna sytuacja rodzinna i finansowa pozwanego nie pozwala mu na zapłatę wyższej należności.

Wobec powyższego, na podstawie art. 415 k.c., art. 455 k.c. i art. 481 k.c., Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7 068,25 złotych, w tym:

- kwotę 6 416,22 złotych tytułem odszkodowania,

- kwotę 652,03 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od kwoty 6 416,22 złotych za okres od 18.06.2019r. (tj. od dnia wymagalności roszczenia) do dnia 25.01.2021r. (tj. do dnia orzekania w niniejszej sprawie),

i na podstawie art. 320 k.p.c. zasądzoną należność rozłożył na 6 miesięcznych rat płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca, począwszy od lutego 2021 roku, przy czym pierwsza rata płatna w wysokości 1 168,25 złotych, a pozostałe raty w wysokości po 1 180,00 złotych, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Podkreślić przy tym należy, że zastosowanie art. 102 k.p.c. powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. W ocenie Sądu, wyrażana przez pozwanego wola uregulowania przedmiotowego zobowiązania i jednocześnie trudna sytuacja rodzinna i finansowa pozwanego, spowodowana chorobą córki i stanem epidemii w kraju, uzasadnia zastosowanie art. 102 k.p.c.